

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Dan. Stalii Regulae Philosophicae explicatae & Orationes
aliquot**

Stahl, Daniel

Jenae, 1662

Regula XII. Omnis contrarietas privationem habet abterius contrariorum

urn:nbn:de:bsz:31-102400

vel quoad repugnantiam & incompossibilitatem ad
verificari de eodem; priori modo unam contradic-
tionem esse alteram majorem, posteriori omnes esse
aequales. Vide etiam Gabriel. I. dist. II. q. I. dub. 1.

V. Utimur vero hanc propositione contra eos,
qui ad eam devenerunt insaniam, ut non dubi-
tent afferere, contradictionia posse esse simul vera &
vel hominem Christianum illud principium, quod
contradicentia non possunt esse vera, non posse nec
debere agnoscere. Nam aut statuunt, omnia con-
tradictoria simul per se esse vera, aut aliqua. Si o-
mnia, ergo utrumque simul verum esse potest.
quod Deus sit justus & non justus, verax & non ve-
rax, quod Christus resurrexerit & non resurrexe-
rit, nos cum hic sumus, non esse hic, dum scri-
bitur, non scribere, &c, quæ omnia absurdissi-
ma, & ex parte etiam blasphemata sunt, & à verâ si-
de aliena. Si autem aliqua, ergo omnia: quia, ut
ostendimus, inter omnia est aequalis repugnancia.
Vide plura in Disp. nostrâ de nonnullis circa doctri-
nam contradictionis.

REGULA XII.

Omnis contrarietas privationem habet ab-
terius contrariorum.

I. Ita Aristoteles X. Met. cap. VII. ubi & ait,
semper alterum contrariorum dici secundum pri-
vationem. Item, omnem contrarietatem esse habi-
tum & privationem. Quæ quidem non ita accipi-
tii 3 enda

enda sunt, quasi alterum contrariorum nihil aliud sit, quam privatio: hic enim sensus falsus est, cùm utrumque contrariorum sit formaliter quid positivum. Potest autem dupliciter intelligi: I. Ita, ut omne contrarium inferat privationem alterius contrarii, quemadmodum nigrum inferat privationem albedinis, & vitium virtutis.

II. Sed h̄c objici poterit, quod, cùm privatio sit negatio formæ in subjecto capaci habitus, calor in igne sit quidem contrarius frigori, non tamen inferat privationē frigoris, propterea, quod ignis non sit subjectum frigoris capax. Idemque dicendum est de cuiuslibet contrarietatis extremito, quod subjecto inest per naturam.

II. Potest responderi I. Calor, licet ut in igne est, non importet privationem frigoris, absolutam tamen non potest negari, ipsum privationem frigoris inferre, propterea, quod in aliis subjectis, quæ frigoris capacia sunt, ut in aquâ, inesse potest II. Aristoteles *V. Metaph. c. XXII.* docet, privationem dici tripliciter: 1. si res non habeat aliquid eorum, que apta sunt, ut habeantur, et si ipsa non sit apta, ut illud habeat: quomodo planta dicitur privata oculis. 2. Si non habeat, quod vel ipsa, vel genus ejus naturâ habere potest: qua ratione aliter homo cœcus privatus est adspicere, aliter talpa, hæc quidem ratione generis, (quia enim animal est capax adspicere, & vero talpa est animal, quod est genus ejus, ideo & hujus generis habitâ rati-

tione talpatur) ille v
habeat, eō
habere pot
est, sc̄ecus
adspicere
uerat. I
am cit. ca
licet calo
drem ill
umen pri
IV. V
xplicatio
dum Phil
negation
ullo dubi
ter sit, lo
id esse du
III. dist.
V. H
lis etiam
ut scilicet
modo co
dam im
dicis secu
num co
respectu
utroq; e
teriq. N

nihil ali-
llus est,
liter quid
intelligi; L
onem alte-
infest pri-
n privatio-
bitus, cas-
ri, non ta-
rea, quod
Idemque
itis extre-
ut in igne
, absolute
onem fri-
subjectis,
esse potest
, privati-
at aliquid
ipsa non
ta dicitur
ipsa, vel
one aliter
er talpa,
m animal
nal, quod
habita ra-
ti.
tionē talpa capax adspectus, eoque privatus dici-
tur) ille verò per se ipsum. 3. Si apta sit res, ut
habet, cō autem tempore non habeat, quō naturā
habere potuit. Cœcitas enim privatio quædam
est, cœcus autem non omni ætate dicitur, sed si
adspectum non habeat, in qua ut haberet, idone-
serat. Ita Aristoteles, quam distinctionem eti-
am cit. cap. VII. X. Metaph. inculcat. Jam dico:
habet calor in igne non inferat privationem po-
remo illo & magis propriè dicto modō, infest-
amen primo & secundō.

IV. Verū hīc repetendum est id, quod in-
explicatione Reg. I. notavimus, nempe, secun-
dum Philosophum unum contrariorum inferre
negationem alterius, & ita quidem reverā & sine
ullo dubio rem se habere, si de eo, quod naturali-
terfit, loquamur. De potentia tamen absolutâ
id esse dubium, ob ea, quæ disputat Paludanus
III. dist. XV. q. II.

V. II. Potest sententia & propositio Aristote-
lis etiam intelligi non de privatione simpliciter,
ut scilicet formaliter est quædam negatio, (quō
modo cœcitas est quædam privatio) sed de quâ-
dam imperfectione, ita ut alterum contrariorum
dici secundum privationem nihil aliud sit, quām
unum contrariorum semper esse quid imperfectum
respectu alterius. Quod quidem verum est non de
utroq; extremo, sed de altero tantum respectu al-
terius. Nam sic nigrum quidē habet rationē priva-

tionis respectu albi, & frigidum respectu calidi,
sed non album respectu nigri, nec calidum respe-
ctu frigidi. Et ita explicat Seneinas. XII. Met.
q. IV. & videtur esse ad mentem Commentato-
ris, qui cit. L. X. Met. com. 15. dicit, omnia con-
traria opponuntur secundum privationem & habi-
tum, quia uni contrariorum accidit, ut sit perfec-
tio privatio: Et II. Phys. com. 15. sic ait: Forma
dicitur duobus modis: dicitur enim de perfectione esse,
quibus non adjungitur aliqua privatio, sicut
albedo est forma, cum quâ non adjungitur priva-
tio omnino, & dicitur de formis diminutis inesse,
cum quibus adjungitur aliqua privatio, sicut ni-
gredo est forma, cui adjungitur privatio albedinis.

REGULA XIII.

Ap̄ privatione ad habitum non datur regressus.

I. Facit Aristoteles cap. X. Categ. § 20. discri-
men inter contraria & privativa opposita, quod
nimisim contraria inter se invicem mutari pos-
sunt, nisi alterum insit per naturam, (possibile ei-
nem est, candidum fieri nigrum, & vicissim nigrum
candidum; ex probō pravum, & vicissim ex pravō
probū) at in privatione & habitu, inquit,
impossibile est, fieri ad invicem mutationem, ex ha-
bitu enim in privationem mutatio fit, sed à priva-
tione in habitum impossibile est. Hinc extat
illud proloquium, quod Peripatetici crebris usur-
pant

part sermo
datur regre
II. Qu
datur mut
absolutè co
privatione
cum ex ser
his, nascitu
tur mutati
regressus ,
constat, n
lis, quod g
uest. XIX
tuer fieri
do habitus
mr, & pos
regredi en
quis fuit.
igit, sed
tione ad h
onem, qu
ipse I. Pl
& termi
formæ p
III. U
formam
quo, que
malis: al
corrupti